

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/59/2019
Identifikačné číslo spisu: 1612010223
Dátum vydania rozhodnutia: 05.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Bargel
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1612010223.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudkýň JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Ivetty Macejkovej, PhD., LL.M. na neverejnom zasadnutí konanom 5. februára 2020 v Bratislave, v trestnej veci obvineného Ing. X. V. pre zločin porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. c), ods. 5 písm. b) Trestného zákona, o dovolaní obvineného Ing. X. V. podanom proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 2To/3/2018 z 28. júna 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného Ing. X. V. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Malacky, sp. zn. 1T/82/2012 z 12. júla 2017 bol obvinený Ing. X. V. uznaný za vinného zo spáchania zločinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písm. c), ods. 5 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na skutkovom základe, že:

- od presne neustáleného mesiaca roku 2010 do 17. februára 2011 na pozemku v lokalite B. s parcelným číslom XXXXX/X, k. ú. S., ležiacom na území Chránenej krajinskej oblasti Q. S. a Chráneneho vtáčieho územia Q. S., vykonal výrub 396 ks stromov, pričom nemal na tento výrub povolenie príslušného Obvodného úradu životného prostredia, čím porušil zákon č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov, pričom spoločenská hodnota týchto drevín je 343.344,78 Euro.

Za to bol obvinenému podľa § 305 ods. 5 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona za použitia § 38 ods. 3 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, výkon ktorého bol obvinenému podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienčne odložený. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd prvého stupňa určil obvinenému skúšobnú dobu vo výmere 3 (tri) roky s probačným dohľadom; podľa § 51 ods. 4 písm. g) Trestného zákona súd obvinenému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Napokon súd prvého stupňa podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal poškodeného - Slovenskú republiku, zast. Okresným úradom Malacky, odbor starostlivosti o životné prostredie, so sídlom v Malackách, Záhorácka ul. 2942/60A, s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Krajský súd v Bratislave na podklade odvolania podaného obvineným, uznesením sp. zn. 2To/3/2018 z 28. júna 2018 rozhodol tak, že odvolanie obvineného postupom podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Proti označenému uzneseniu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) Trestného poriadku a § 374 ods. 3 Trestného poriadku.

Obvinený v dovolaní argumentoval tým, že okresný súd (po tom, ako krajský súd zrušil jeho pôvodný oslobodzujúci rozsudok a vrátil mu vec na ďalšie konanie) doplnil znalecké dokazovanie, pričom za týmto účelom pribral do konania právnickú osobu, ktorá je špecializovaným odborným pracoviskom. Týmto pracoviskom je Lesnícka fakulta Technickej Univerzity vo Zvolene, Katedra integrovanej ochrany lesa a krajiny, pričom označený subjekt následne vo veci vypracoval Znalecký posudok č. 01/2017 - KIOLK z 13. marca 2017. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že záver o vine obvineného súd urobil najmä s poukazom na označený znalecký posudok, ktorého obsah svedčí v neprospech obvineného. Už v priebehu odvolacieho konania pritom obvinený namietal prípustnosť použitia tohto znaleckého posudku, nakoľko v danom prípade nejde o znalecký ústav, pričom rovnako v závere znaleckého posudku absentuje znalecká doložka. S poukazom na uvedené sa obvinený nestotožnil so záverom odvolacieho súdu vo vzťahu k možnosti vykonania takto získaného dôkazu pričom dodal, že posudok nevypracovala tak Technická univerzita vo Zvolene, ako ani Lesnícka fakulta, ale Katedra integrovanej ochrany lesa a krajiny. Rovnako nie je posudok podpísaný rektorom univerzity, resp. dekanom fakulty, pričom obvinený nemá vedomosť o predložení poverenia od štatutárov univerzity (fakulty) vo vzťahu k osobám, ktoré znalecký posudok vypracovali a ktorých podpis sa v ňom nachádza. Na znaleckom posudku sa nachádza výlučne pečiatka Technickej univerzity vo Zvolene, Lesníckej fakulty, čo je však s poukazom na skôr vyjadrené skutočnosti máťúce. Naviac, Katedra integrovanej ochrany lesa a krajiny nie je nositeľom vlastnej právnej subjektivity, teda nie je právnickou osobou spôsobilou vypracovať znalecký posudok tak, ako to predpokladá § 147 ods. 2 Trestného poriadku. Z uvedeného potom vyplýva, že znalecký posudok bol vypracovaný neoprávnenou osobou a to dokonca bez znaleckej doložky. Osoby, ktoré sú v znaleckom posudku uvedené ako jeho spracovatelia, nie sú znalcami s poukazom na § 15 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z. z. (ďalej len „zákon o znalcoch“) a nezložili sľub pred vykonaním znaleckej činnosti podľa § 5 ods. 7 citovaného zákona. Sľub zložil len Ing. V. Z., PhD. a to v rozpore so zákonom až po predložení znaleckého posudku súdu prvého stupňa na hlavnom pojednávaní konanom 5. júna 2017, čo je opäť v rozpore s § 143 ods. 2 Trestného poriadku. Takto zložený sľub bol pritom len všeobecný a neviazal sa na konkrétny úkon. Z toho dôvodu sa nemôže potom viazať ani na úkony vykonané v minulosti. Obvinený dodal, že nerozumie konštatovaniu odvolacieho súdu vyjadreného na str. 15 ods. 1 uznesenia a síce, že v prípade Technickej univerzity vo Zvolene išlo o „prijatie ad hoc“, nakoľko ide o nepreskúmateľný záver. Pokiaľ mal odvolací súd na mysli postup podľa § 143 ods. 2 Trestného poriadku, mal rešpektovať aj ustanovenia zákona o znalcoch a to konkrétne § 15 ods. 1 a 2. V dôsledku vyššie uvedeného tak skôr vo veci konajúce a rozhodujúce súdy založili záver o vine obvineného na kľúčovom dôkaze, ktorý nebol vykonaný v súlade so zákonom. Reflektujúc vyššie špecifikované skutkové okolnosti je navyše podľa názoru obvineného potrebné dodať, že súd prvého stupňa aj odvolací súd zistený skutok nesprávne právne posúdili, resp. nesprávne použili iné hmotnoprávne ustanovenie. V tejto súvislosti obvinený zdôraznil, že práve Technická univerzita vo Zvolene dotknutým znaleckým posudkom mala odstrániť dovtedajšie rozpory v skutkových zisteniach na podklade doposiaľ vykonaného dokazovania, pričom v konečnom dôsledku takto ustálené skutkové zistenia posudzoval a hodnotil subjekt, ktorého odbornosť a legitimita boli vo všeobecnosti zásadným spôsobom spochybnené. Napriek tomu však skôr vo veci konajúce a rozhodujúce súdy zistený skutok nesprávne právne posúdili tým, že vo výroku rozsudku súdu prvého stupňa v spojení s uznesením odvolacieho súdu uznali obvineného za vinného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Na podklade uvedeného obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že:

- podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) Trestného poriadku vysloví porušenie zákona v neprospech obvineného, pričom zároveň

- podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zruší uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn.

2To/3/2018 z 28. júna 2018 a Okresného súdu Malacky, sp. zn. 1T/82/2012 z 12. júla 2017 s tým, že - podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky (ďalej len „prokurátor“) ktorý uviedol, že vo veci boli vypracované dva znalecké posudky, v ktorých znalci dospeli k odlišným záverom. Tieto rozpory sa nepodarilo odstrániť tak výsluchom znalcov, ako ani podaním znaleckého posudku znaleckým ústavom, preto bola o vypracovanie znaleckého posudku požiadaná Technická univerzita vo Zvolene, Lesnícka fakulta. Nakoľko je bežné, že jednotlivé fakulty majú špecializované katedry na rôzne špecifické oblasti svojej pôsobnosti je zrejmé, že za Lesnícku fakultu Technickej univerzity a v jej mene vykoná znalecké dokazovanie tá katedra, ktorá disponuje žiadanou špecializáciou (arboristika). Navyiac, za právnickú osobu podpisujú znalecký posudok vypracovateľa a nie štatutár, keďže tento znalecký posudok štatutár nevypracoval a k jeho obsahu sa teda nemôže relevantne vyjadriť. Čo sa týka námietky obvineného vo vzťahu k nezloženiu sľubu podľa § 15 ods. 2 zákona o znalcoch prokurátor skonštatoval, že s poukazom na zásadu ústnosti je ťažiskom znaleckého dokazovania výsluch znalca pred súdom, pričom znalec H. Z., PhD. sľub zložil ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom 5. júna 2017. Záverom prokurátor uviedol, že príberanie znalca do trestného konania je procesnoprávnou otázkou, ktorou nemôže dôjsť k porušeniu hmotnoprávných ustanovení a nemožno od nej súčasne odvodiť aj existenciu dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. S poukazom na uvedené prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného v zmysle § 382 písm. c) odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Trestného poriadku), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne a obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Po vykonaní formálneho prieskumu najvyšší súd zistil, že dovolanie obvineného Ing. X. V. bolo potrebné zamietnuť ako nedôvodné, a to s poukazom na nasledovné:

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku:

Dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku sa možno úspešne domáhať v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch vykonaných v rozpore so zákonom, musí byť z obsahu spisu zrejmé a porušenie zákona by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho (a nie ďalšieho riadneho) opravného prostriedku.

Z uvedeného potom logicky vyplýva záver, že nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov môže byť dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku len vtedy ak má, resp. mal negatívny dopad na práva obvineného. Ak sa nepreukáže takéto účinky nesprávneho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov, potom nemožno hovoriť o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku a to aj so zreteľom na to, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. d) Dohovoru by mohlo dôjsť len vtedy, ak by odsúdenie bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere (solely or to a decisive extent) na dôkazoch získaných nezákonným spôsobom, čo sa ale v predmetnej veci nestalo (pozri Mariana Marinescu p. Rumunsku, rozsudok č. 36110/03 z 2.2.2010, Emen p. Turecku, rozsudok č. 25585/02 z 26.1.2010, Van Mechelen a ďalší p. Holansku, Visser p. Holandsku, rozsudok č. 26668/95 zo 14.2.2002, Al -

Khawaja a Tahery p. Spojenému kráľovstvu, rozsudok č. 26766/2005 a č. 22228/06 z 15.12.2011 a ďalšie).

V rámci dovolaní iniciovaného prieskumu odôvodneného dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku môže najvyšší súd preskúmať len to (ak dovolanie nepodal minister spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku), či jediný usvedčujúci dôkaz alebo viaceré rozhodujúce usvedčujúce dôkazy boli vykonané zákonným spôsobom. Ak dospeje k záveru o zákonnosti vykonaného dokazovania, najvyšší súd nemôže spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy a ich hodnotenie vykonané súdmi nižších stupňov.

Ako je zrejmé s poukazom na skôr uvedené odseky, dovolacia argumentácia obvineného je v podstate výlučne sústredená na nezákonnosť, neúplnosť, resp. nepoužiteľnosť dôkazu, ktorým je znalecký posudok Technickej univerzity vo Zvolene, Lesníckej fakulty, Katedry integrovanej ochrany lesa a krajiny č. 01/2017-KIOLK z 13. marca 2017.

Následne obvinený od takto formulovaných chýb dotknutého znaleckého posudku odvodzuje aj nesprávnosť skutkových zistení a právnej kvalifikácie ustáleného skutku tak, ako ju vykonali vo veci skôr konajúce a rozhodujúce súdy.

K tomu najvyšší súd považuje za potrebné poukázať na znenie § 147 ods. 2 Trestného poriadku, podľa ktorého:
§ 147

(2) Ak v príslušnom odbore alebo odvetví nie je žiadna právnická osoba zapísaná ako znalecký ústav alebo znalecký ústav zapísaný v zozname nemôže podať znalecký posudok, alebo podanie znaleckého posudku by bolo spojené s neprímeranými ťažkosťami alebo nákladmi, možno do konania pribrať na podanie znaleckého posudku inú právnickú osobu, ktorá je špecializovaným vedeckým a odborným pracoviskom alebo špecializovaným odborným pracoviskom.

Pri výbere právnickej osoby podľa citovaného zákonného ustanovenia sa javí logickým obrátiť sa práve na univerzitu, kde sa v danom odbore poskytuje vzdelanie. Čo sa týka vhodnosti výberu špecializovaného odborného pracoviska tak, ako ho vykonal súd prvého stupňa, najvyšší súd môže zhodne so súdmi nižších stupňov skonštatovať, že Lesnícka fakulta Technickej univerzity vo Zvolene je jediným vedecko - vzdelávacím pracoviskom v rámci Slovenskej republiky, ktoré disponuje akreditáciou Ministerstvom školstva, vedy, výskumu a športu pre študijný program: arboristika. V tuzemských podmienkach teda neexistuje vhodnejší a pre skúmanú problematiku tak odborne, ako aj personálne dispozične lepšie vybavený subjekt, ako práve dotknuté špecializované pracovisko.

Dovolací súd hoci aj zistil pravdivosť tvrdenia obvineného ohľadom absencie znaleckej doložky dospel k záveru, že uvedená námietka vyplýva skôr z nepochopenia § 147 ods. 2 Trestného poriadku. Právnická osoba pribratá v zmysle dotknutého ustanovenia do konania za účelom vypracovania znaleckého posudku totiž nemá charakteristické postavenie znalca, resp. znaleckej organizácie alebo znaleckého ústavu zapísaného do zoznamu znalcov, tlmočníkov a prekladateľov, pričom ale práve s poukazom ustanovenie znalca ad hoc v zmysle § 147 ods. 2 Trestného poriadku sa znalcom stáva na konkrétny okamih a na presne špecifikovaný úkon.

V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na § 17 ods. 6 zákona o znalcoch, podľa ktorého znalecká doložka, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou znaleckého posudku, obsahuje identifikačné údaje znalca, označenie odboru a odvetvia, v ktorých je znalec oprávnený podávať znalecké posudky, poradové číslo úkonu znaleckej činnosti, pod ktorým je znalecký posudok zapísaný v denníku a vyhlásenie znalca o tom, že si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku. Zistená absencia znaleckej doložky potom vo svetle skôr uvedeného nemá v žiadnom prípade také následky, ako uvádza obvinený. Z uvedených obsahových náležitostí je totiž zrejmé, že spolu s položkami: odvetvie a poradové číslo, pod ktorým je znalecký posudok uvedený v denníku ju - znaleckú doložku logicky ani nie je možné s

ohľadom na význam a povahu § 147 ods. 2 Trestného poriadku vôbec uviesť.

Čo sa týka ďalších predpokladov kladených zákonom na formu a použiteľnosť znaleckého posudku, zo zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom 5. júna 2017 vyplýva, že znalec Ing. V. Z., PhD. (sľub znalca na č. l. 382 spisu) bol poučený tak podľa § 144 ods. 1 Trestného poriadku (o význame znaleckého posudku z hľadiska všeobecného záujmu) ako aj o trestných následkoch vedome nepravdivého znaleckého posudku podľa § 347 Trestného zákona. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na spôsob znaleckého dokazovania v konaní pred súdom v zmysle § 268 ods. 4 Trestného poriadku podľa ktorého:

§ 268 ods. 4

„Ak bol posudok predložený stranou a osoba podávajúca posudok nie je zapísaná v zozname znalcov, pred súdom zloží sľub podľa osobitného zákona a predseda senátu ju poučí o trestných následkoch vedome nepravdivého znaleckého posudku. Potom sa znalec vyjadrí, či posudok podal v zmysle zloženého sľubu“.

Postupom okresného súdu na hlavnom pojednávaní v zmysle § 268 ods. 4 Trestného poriadku - per analogiam došlo k splneniu zákonných podmienok pre použitie dotknutého znaleckého posudku na účely vyslovenia záveru o vine obvineného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Najvyšší súd dodáva, že ak sa preukáže, že k obsahu posudku treba vyslychnúť právnickou osobou určeného znalca (§ 147 ods. 3 druhá veta Trestného poriadku), ktorý posudok vypracoval a takáto osoba nie je zapísaná v zozname znalcov, je podmienkou jeho výsluchu ako znalca zloženie sľubu. Tieto podstatné skutočnosti sú zistiteľné zo samotného posudku, pričom boli potvrdené ako nespochybniteľné v ďalšom priebehu konania pred súdom prvého stupňa. Neobstojí pritom argumentácia obvineného, podľa ktorej zloženie sľubu osobou, ktorá dotknutý znalecký posudok vypracovala podľa § 15 ods. 2 zákona č. 382/2004 Z. z. až po okamihu skutočného predloženia znaleckého posudku súdu, po jeho vypracovaní, do zápisnice o hlavnom pojednávaní bráni tomu, aby bol znalecký posudok považovaný za použiteľný dôkaz. O to viac, ak Ing. Z., PhD. bol ako osoba označená v znaleckom posudku ako jeden z jeho vypracovateľov následne po zákonomnom poučení na hlavnom pojednávaní vypočutý za prítomnosti obvineného a jeho obhajcu, a znalecký posudok tak podal do zápisnice o hlavnom pojednávaní; nehovoriac o tom, že proti uzneseniu o pribratí právnickej osoby za účelom vypracovania znaleckého posudku obvinený sťažnosť vôbec nepodal (č. l. 373 a nasl. spisu).

Najvyšší súd odmietol aj argumentáciu obvineného vo vzťahu k absencii udelenia poverenia vypracovateľom znaleckého posudku zo strany štatutára Technickej univerzity vo Zvolene. Tak z uznesenia súdu prvého stupňa, ktorým bola Technická univerzita vo Zvolene, postupom podľa § 147 ods. 2 Trestného poriadku pribratá do konania (č. l. 354 a nasl. spisu), ako aj zo samotného obsahu znaleckého posudku (konkrétne jeho záhlavia a pečiatky, ktorou je v závere opatrený) je nepochybne zrejmá totožnosť pracoviska, ktoré konkrétny znalecký posudok vypracovalo. Aj najvyššiemu súdu sa potom javí skôr špekulatívnou argumentácia obvineného, keď poukazuje na akúsi zmätočnosť plynúcu z rozdielného označenia právnickej osoby pribratej do konania za účelom vypracovania označeného znaleckého posudku, resp. konkrétneho vedecko - vzdelávacieho pracoviska, ktorého zamestnanci ho aj fyzicky vypracovali. Znova je potom potrebné pripomenúť, že obvinený vôbec nenamietal pribratie dotknutého špecializovaného vedeckého pracoviska do konania postupom, ktorý mu umožňuje Trestný poriadok (podaním sťažnosti).

Najvyšší súd považuje za potrebné poukázať aj na znenie § 21 ods. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách, podľa ktorého sa verejná vysoká škola môže členiť na fakulty. Fakulta je potom základným organizačným útvarom verejnej vysokej školy, do ktorého pôsobnosti okrem iného patrí aj vykonávanie a kontrola zverenej vedeckej, odbornej, výskumnej a vývojovej činnosti. Základným pracoviskom fakulty na vedeckú alebo výskumnú činnosť je potom katedra, na ktorej čele je vedúci katedry. Zo štatútu Technickej univerzity vo Zvolene z r. 2013, čl. 4, § 1 písm. a) až c) v spojení s ods.

10 písm. a) vyplýva, že jej fakulty vykonávajú samosprávnú pôsobnosť v mene TU v rozsahu ustanovenom v § 23 ods. 1 zákona o vysokých školách, a to najmä v rámci vystupovania v právnych vzťahoch vo svojom mene, ako aj výkone výskumu a vývoja. Zo štatútu Lesníckej fakulty Technickej univerzity vo Zvolene, tretia časť, článok 4, ods. 1 písm. b) fakulta je jej organizačnou zložkou. Napokon podľa čl. 16, ods. 5 písm. b) označeného štatútu, vedúci katedry zabezpečuje a zodpovedá za plnenie výchovno - vzdelávacích a vedeckovýskumných úloh katedry.

Povedané s istou dávkou zjednodušenia, Technická univerzita vo Zvolene, Lesnícka fakulta s poukazom na uvedené prirodzene nemôže konať „sama od seba“ priamo prostredníctvom jej rektora, prípadne dekana. Naopak, z vyššie označených predpisov vyplýva, že táto kompetencia je zákonom o vysokých školách a aj vnútroorganizačnými predpismi vydanými v ich rámci zverená jednotlivým katedrám, ktoré potom spravidla konajú prostredníctvom ich vedúcich. Totožnosť právnickej osoby podávajúcej znalecký posudok je jasne a zreteľne uvedená tak v jeho záhlaví, ako aj pečiatke, ktorou je v jeho závere opatrený, pričom je potrebné zdôrazniť, že jedným z vypracovateľov dotknutého znaleckého posudku je vedúci Katedry integrovanej ochrany lesa a krajiny (prof. Ing. X. S., PhD.).

S poukazom na uvedené najvyšší súd argumentáciu obvineného vo vzťahu k ním uplatňovanému dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Čo sa týka dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku označeného obvineným v podanom dovolaní, musí najvyšší súd poznamenať, že ak sa v súvislosti so skôr označeným dôvodom dovolania obvinený domáha aj súčasnej existencie iného dovolacieho dôvodu (v kontexte prejednávanej veci podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku) kumuláciu jednej a tej istej skutočnosti na odôvodnenie dvoch, resp. viacerých dovolacích dôvodov nemožno akceptovať.

Inak povedané, ak obvinený z hľadiska právnej kvalifikácie označí určitý procesný postup OČTK alebo súdu ako chybný a podradí ho pod určitý dovolací dôvod, nie je ďalej z právneho hľadiska možné, aby sa s odkazom na ten istý predchádzajúci a už skôr namietaný procesný postup automaticky domáhal zároveň aj existencie iného dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Tento princíp špeciality, teda prednosti konkrétneho zákonného ustanovenia platí aj v dovolacom konaní. Ak by totiž dovolací súd takto formulovanú argumentáciu obvineného prijal, nastal by tak právne neudržateľný a účel dovolacieho konania popierajúci právny stav, ktorý by bol v jednoznačnom rozpore aj s procesnými oprávneniami toho - ktorého dovolateľa tak, ako sú tieto koncipované v § 371 ods. 1 a nasl. Trestného poriadku. Na ilustráciu možno uviesť hypotetický príklad, keď by rozhodnutie súdu v nezákonnom zložení (dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku) zároveň odôvodňovalo i dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku.

Riadiac sa uvedeným najvyšší súd akúkoľvek argumentáciu obvineného vo vzťahu k existencii dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku musel odmietnuť ako nedôvodnú; žiada sa pritom poznamenať, že plynie skôr z nesprávneho pochopenia významového obsahu naposledy uvedeného ustanovenia Trestného poriadku; nehovoriac o tom, že obvinený prípustnosť citovaného dôvodu dovolania beztak odôvodnil v princípe výlučne s poukazom na ním vyjadrený nesúhlas s hodnotením vykonaného dokazovania, resp. ustálenia skutkových okolností, pričom tieto zároveň hodnotil zo svojho (a pochopiteľne pre neho priaznivejšieho) uhla pohľadu.

V nadväznosti na uvedené zostáva dovolaciemu súdu len pre úplnosť skonštatovať, že takto formulované dovolacie námietky nenapĺňajú žiaden dovolací dôvod, nakoľko v podstate predstavujú len ďalšie odvolanie, teda riadny opravný prostriedok. Uvedený záver zodpovedá skutočnosti, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom a rozhoduje o ňom najvyšší súd už v tretej inštancii, kde nemožno znovu vytvárať či meniť skutkové zistenia, resp. preskúmať správnosť a úplnosť zisteného skutku (samozrejme za predpokladu, že osobou podávajúcou dovolanie nie je minister spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku). Z uvedených dôvodov je potom zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného nie sú preukázané dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) Trestného poriadku (ani iný, ktorý by mu bol prospešný).

So zreteľom na uvedené najvyšší súd, postupom podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku, dovolanie obvineného Ing. X. V. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.